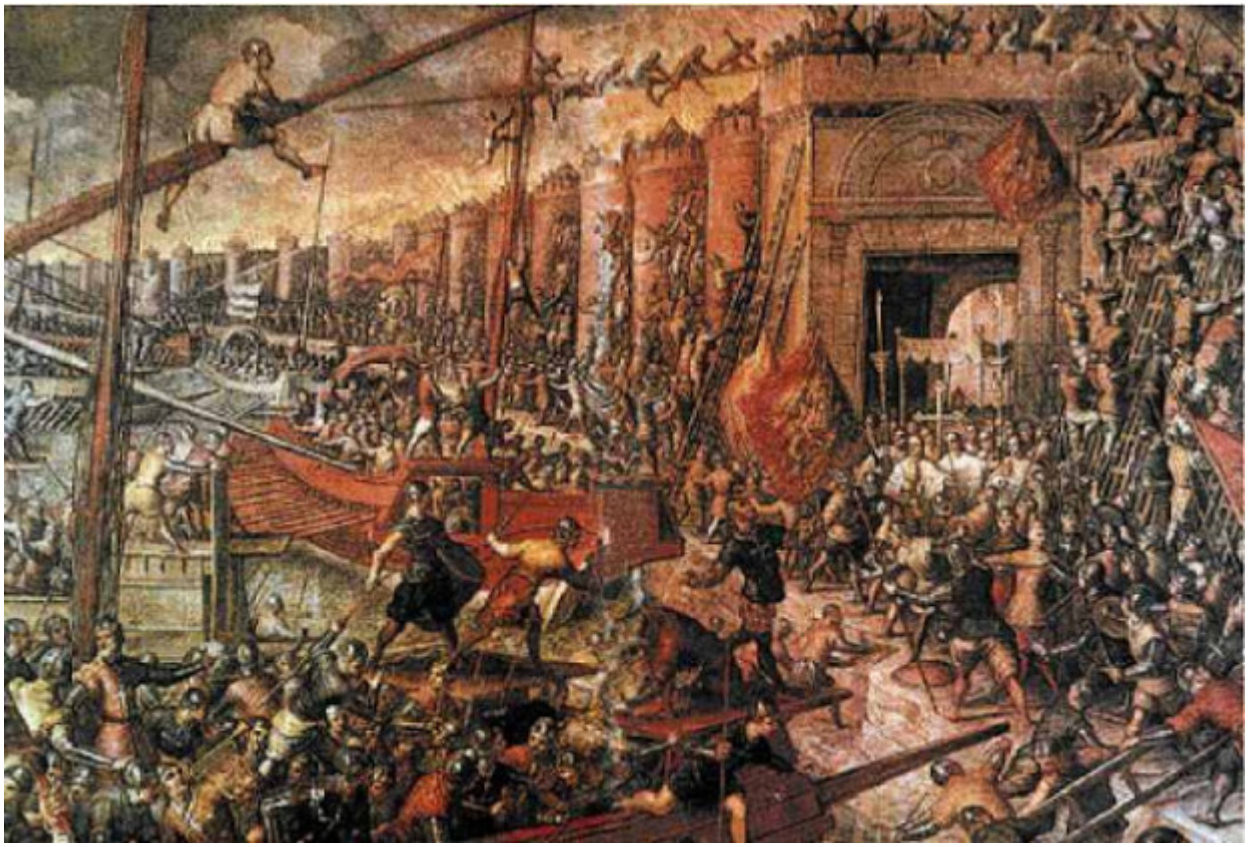
29 Μαΐου 2015

Πάρθεν η Ρωμανία: Ο Ποντιακός θρήνος για την Άλωση της Πόλης – 29 Μαΐου 1453

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Πάρθεν η Ρωμανία: Ο Ποντιακός θρήνος για την Άλωση της Πόλης – 29 Μαΐου 1453

Η άλωση της Πόλης ήταν συγκλονιστικό γεγονός. Η Πόλη των πόλεων έπεσε στα χέρια των εχθρών. Μολονότι οι χρησμοί το προφήτευαν, κανείς δεν ήθελε να το πιστέψει. Η Πόλη των πόλεων. Το γεγονός της Άλωσης της Πόλης υπήρξε η αφορμή για Πανελλήνιους θρήνους και θρύλους.

Ιδιαίτερος και ο συγκλονισμός στην Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας. Θρήνοι που γράφτηκαν από την ψυχή των κατοίκων, της έως τότε αυτόνομης αυτής περιοχής. Αν και μακριά από την πολιορκημένη Πόλη, οι "*Έλληνες*" της Τραπεζούντας ζουν το δράμα της Άλωσης.
Σε έναν από τους πιο γνωστούς θρήνους ένα πουλί μεταφέρει τα μαντάτα στους κατοίκους. Γνωρίζοντας, ότι μεταφέρει κάτι εξαιρετικά δυσάρεστο, κανείς δεν τολμά να πάει να πάρει το μήνυμα που έχει αφήσει το πουλί. Μόνο ένα παίδι – συνήθως χήρας γιος – πηγαίνει το διαβάζει και αναγγέλλει αυτός τα τρομερά νέα στον εκεί Ελληνισμό…

Η περιοχή της Τραπεζούντας θρήνησε για την Άλωση της Πόλης: *“Αϊλί εμάς και βάι εμάς η Ρωμανία πάρθεν...”.*
Ωστόσο, στο τέλος υπάρχει και το αισιόδοξο μήνυμα: *“Η Ρωμανία αν πέρασεν, ανθεί και φέρει κι άλλο...”*

Έναν πουλίν, καλόν πουλίν εβγαίν’ από την Πόλην
ουδέ στ’ αμπέλια κόνεψεν ουδέ στα περιβόλια,
επήγεν και-ν εκόνεψεν α σου Ηλί’ τον κάστρον.
Εσείξεν τ’ έναν το φτερόν σο αίμα βουτεμένον,
εσείξεν τ’ άλλο το φτερόν, χαρτίν έχει γραμμένον,
Ατό κανείς κι ανέγνωσεν, ουδ’ ο μητροπολίτης
έναν παιδίν, καλόν παιδίν, έρχεται κι αναγνώθει.
Σίτ’ αναγνώθ’ σίτε κλαίγει, σίτε κρούει την καρδίαν.

Ν’ αϊλί εμάς και βάι εμάς οι Τούρκοι την Πόλ’ επαίραν
επαίραν το βασιλοσκάμ’ κι ελάεν η Αφεντία.
Μοιρολογούν τα εκκλησιάς κλαίγνε τα μοναστήρα
κι ο Αι Γιάννες ο Χρυσόστομον κλαίει, δερνοκοπισκάται.
– Μη κλαις, μη κλαις, Αγιάννε μου μη δερνοκοπισκάσαι
η Ρωμανία ‘πέρασεν η Ρωμανία ‘πάρθεν.
– Η Ρωμανία (κι) αν ‘πέρασεν ανθεί και φέρει κι άλλο...

Πηγή: epontos.blogspot.gr